

Posudek na rigorózní práci

Autorka: Mgr. Lenka Vlčková

Název rigorózní práce: Rekvalifikační vzdělávání v České republice a jeho problémy

Pracoviště: Katedra andragogiky a personálního řízení, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 2010

Problematika rekvalifikačního vzdělávání je pro rozvoj andragogického myšlení velmi aktuální a významná. Z hlediska trhu dalšího profesního vzdělávání jde o významný segment aktivit, jejichž analýza je nezbytná. Navíc jde o společensky i politicky citlivou problematiku, neboť jde o součást aktivní politiky státu v oblasti zaměstnanosti. Proto lze rigorózní práci Mgr. Vlčkové zaměřenou na toto téma jen uvítat.

Nesporným a výrazným kladem předložené práce je, že autorka velmi zajímavě, přesně a přehledně popsala, jak systém rekvalifikací pobíhá v české republice. Navíc jde o odbornou práci „z první ruky“, neboť L. Vlčková v současnosti v tomto prostředí aktivně působí. Řada analýz, postřehů a statistik je velmi zajímavá a často „v branži“ i málo známá. Autorka se dovede na problematiku rekvalifikací podívat i s řádným nadhledem a poměrně objektivně píše o slabých i silných stránkách celého systému. Poměrně překvapivé jsou některé závěry z provedených kontrol, v předložené práci popsaných. Některé vzdělávací instituce se dopouští na trhu klamavé reklamy a využívají určitou naivitu a malé zkušenosti zájemců o kurzy. Je to pro mne dost překvapivé, myslel jsem si, že je podnikatelské prostředí v této oblasti již v současnosti více kultivováno.

Rigorózní práce L. Vlčkové se snaží postihnout podstatu rekvalifikačního vzdělávání spíše po procesuální stránce. Práce vychází z předpokladu, že rekvalifikační vzdělávání může výrazně přispět k zlepšení kvality pracovní síly, zvýšení její flexibility i flexibility trhu práce. Autorka správně vidí nutnost větší individualizace rekvalifikačních vzdělávacích programů, jejich větší přizpůsobování konkrétním potřebám vzdělávaných osob. Rigorózní práce velmi exaktně a přesvědčivě ukazuje i nutnost větších specifik tohoto vzdělávání v regionálním měřítku. Velmi správně je zde zdůrazněna i nutnost prohloubit v některých odvětvích i profesích výcvikový charakter rekvalifikačních kurzů. K tomuto je potřeba také dodat, že

efektivita řízení rekvalifikací spočívá naopak v určité centralizaci, o kterou se pokouší současná vláda (jde o zřizování krajských úřadů práce a jejich poboček, kde by bylo možno lépe provádět poradenskou činnost v oblasti zaměstnanosti).

Předložená rigorózní práce Mgr. Vlčkové ústí v popisu možností, jak se bude u nás rekvalifikační vzdělávání vyvíjet. Jde zejména o projekt „Rekval“ financovaný z evropských prostředků. Řada otázek zůstává v této souvislosti však dále z andragogického hlediska otevřena. Zmiňme se dvou základních. První je teoreticko-metodologické a souvisí s tím, zda a jak rekvalifikační kurzy rozvíjejí profesní kompetence účastníků, resp. jejich klíčové kompetence (str. 17 práce a předchozí) v kontextu sociálních a hospodářských změn. S tím souvisí rovněž i druhý problém, a to jsou časové dotace těchto vzdělávacích programů. Je však otázkou, zda plánovaná, resp. vyžadovaná délka tohoto vzdělávání může vést ke skutečné rekvalifikaci, tj. náhradě kvalifikace získávané ve školském systému. Tyto otázky předložená práce však již nemohla vyřešit, zůstávají spíše do budoucna jako vize (cíl) dalších odborných studií.

Předloženou rigorózní práci Mgr. Lenky Vlčkové „Rekvalifikační vzdělávání v ČR a jeho problémy“ pokládám za dílo velmi zdařilé a práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 1. 10. 2010

PhDr. Jaroslav Veteška, Ph.D.

Univerzita Jana Amose Komenského